

عنوان مقاله:

ارزیابی مولفه های پایداری توسعه با نگرش دوگانه ایده آل و ضدایده آل

محل انتشار:

اولین سمینار آینده پژوهی توسعه ملی ایران در بستر جغرافیا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرهاد برنک - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور رشت

هادی کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه گیلان

فردین قاسم زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

افزایش بالای جمعیت شهری، باعث رشد تقاضا برای منابع وتولیدات شده ونتیجه آن فشار بیشتری برمحیط خواهد بود. بنابراین در اثر تمرکز جمعیت در شهرها و استفاده لجام گسیخته از انواع فرآورده های ماشینی و شیمیایی و بهره کشی کنترل نشده از منابع طبیعی، همزیستی و ارتباط معنادار و متقابل انسان و زیست بوم وی به شدت تهدید می شود مقاله حاضر با استفاده از روش DEA-TOPSIS که در واقع بکارگیری منطق تاپسیس در تحلیل پوششی داده ها بوده و توسط وانگ و لودر سال 2006 میلادی مطرح شده است. به کاربرد مدل یاد شده در سنجش مولفه های پایداری می پردازد. لذا، با توجه به فرآیند تحقیق و ساختار مدل مورد کاربرد، تجزیه و تحلیل داده ها در چهار مرحله صورت می گیرد. در مرحله اول مقادیر ورودی و خروجی واحدهای تصمیم گیری ایده آل و ضدایده آل تعیین می گردد. در مرحله دوم میزان کارایی واحد تصمیم گیری ایده آل (مجازی) و واحدهای تصمیم گیری براساس واحد تصمیم گیری ایده آل تعیین می شود. در مرحله سوم میزان کارایی واحد تصمیم گیری ضد ایده آل (مجازی) و واحدهای تصمیم گیری براساس واحد تصمیم گیری ضد ایده آل تعیین شده و در مرحله آخر میزان نزدیکی نسبی را برای هر واحدتصمیم گیری براساس مقادیر کارایی حاصل از دو مرحله دوم و سوم بدست می آوریم.

کلمات کلیدی:

نگرش ایده آل، نگرش ضدایده آل، پایداری، توسعه، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989588>

